

عنوان مقاله:

شیوه های اصول طراحی و خلق بسم الله نگاری در سنت نوشتاری ایران-اسلامی

محل انتشار:

اولین سمپوزیوم ملی روز جهانی گرافیک (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

سمانه شادی - کارشناسی گرافیک، موسسه آموزش عالی میر عماد، قزوین، ایران.

سپیده چراغی - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته تصویرسازی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران

سپیده پیرهادی - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته تصویرسازی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

در هنر دوران گذشته در کنار توجه به اصول و قواعد جاری در خطاطی، تنوعاتی به آن اضافه گردید. حروف نگاری به عنوان هنری که جان تازه ای به حروف می بخشد، بیان شکلی حروف را به شکل می کشد و توجه به ذات حروف را با الگوی نوشتاری تلفیق می کند. یکی از مواردی که به عنوان دل مشغولی و مشق کردن کردن در هر دوره ای در بین هنرمندان عرصه های هنری وجود داشته و دارد، تمرکز به موضوعاتی به عنوان بهانه مشق کردن است، مانند اسما متبرکه، اسامی امامان، معصومین و گاه می توان آیه های کوچک قرآن مانند بسم الله الرحمن الرحیم را دستاویز و بهانه قرار داد که سنت بسم الله نگاری از آن جمله است که در تقسیم بندی بدایع قرار می گیرد. این پژوهش با هدف بررسی اصول و شیوه های طراحی و خلق بسم الله نگاری با توصیفی- تحلیلی و شیوه گردآوری اطلاعات کتابخانه ای و اسنادی در پی پاسخگویی به پرسش های ذیل می باشد: الف) بدایع نگاری چیست ب) چگونگی طراحی و خلق بدایع نگاری در چه محوری است نتایج تحقیق نشان می دهد که بدایع نگاری، جلوه ای از همنشینی و مجالست حروف و نقوشی است که با توجه به ارزش های نهفته معنوی و نمادین، بسم الله نگاری از آن جهت مهم است که مبین آیه ای مبارک از قرآن است و خوشنویسانی خود را ملزم به نگاشتن آن در جهت ستایش ذات احدیت می دانستند. از این روی ناب ترین و خلاقانه ترین ترکیبات را در جلوه گری بسم الله الرحمن الرحیم نظاره گر هستیم.

کلمات کلیدی:

بسم الله نگاری، شیوه های طراحی و خلق، سنت نوشتاری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/798331>

